

fordi Administrationen ikke kan være tjent med, at der i Uddannelsesafdelingen fastsættes Regler for Oprykning uden Hensyn til Flid, Dygtighed og andre Kvalifikationer. Derimod have vi ment, at for de 4 højeste Lønningstrin, fra 1200 til 1800 Kr., skal Anciennitetsprincippet være afgørende. Der er i Betænkningen gjort en Bemærkning herom, som maaske kan misforstaas, og hvortil der bør gøres en lille forklarende Tilføjelse. Der staar i 4de Stykke af Betænkningen: „Med Hensyn til de 4 øverste Lønningsskasser fra 1200 til 1800 Kr. sker Oprykning efter Anciennitet beregnet fra Udnævnelsen til Assistent.“ Her bør indskydes en Bemærkning, saaledes at det kommer til at lyde: „Med Hensyn til de 4 øverste Lønningsskasser, fra 1200 til 1800 Kr., sker Oprykning for de før 1ste April 1899 ansatte Assistenters Vedkommende efter Anciennitet beregnet fra Udnævnelsen til Assistent.“ Man skelner altsaa her mellem Assisterter, der have faaet deres Udnævnelse, før Loven træder i Kraft, 1ste April 1899, og de Medhjælpere og konstituerede Assisterter, der nu foreslaas optagne i Assistentklassen. De ældre Assisterter tilhøre nemlig, om jeg maa bruge det Udtryk, Toldetatens faste Stab, medens de senere udnævnte, der ogsaa blive Assisterter, hvis Forslaget gaar igennem, ikke i egentlig Forstand gøre det, før de fra Uddannelsesafdelingen rykke op paa det næste Trin. Det vil først vise sig, naar den Tid kommer, at de skulle rykke op til 1,200 Kr., hvem der virkelig egner sig til Forfremmelse. Vi have derfor skelnet mellem disse 2 Afdelinger, det ældre Personale og det ny tilkommende, og efter den før citerede Sætning af Betænkningen bør der indskydes følgende: „For de efter den 1ste April 1899 ansatte Assisterter regnes derimod Ancienniteten fra Tidspunktet for deres Oprykning til 1,200 Kr.“ Jeg vilde sætte megen Pris paa, om vi kunde faa en Udtalelse fra den højtærede Minister, om han vilde gaa med til denne Ordning. Jeg tror, den vil vække Tilfredshed til forskellige Sider og fjerne Misforstaaelser angaaende Oprykningsreglernes Fortolkning. En medvirkende Aarsag til, at vi have taget disse Regler om Oprykning under saa

alvorlig Overvejelse, er den, at de Toldassisterter, der ere indtraadte som Underofficerer i Toldetaten, have følt sig brøstholdne og have klaget til en Del af Udvalgets Medlemmer over Til sidesættelse. Fra Udvalgets Side mener man, at Underofficererne, hvad enten man ser med Sympati eller Antipati paa dem, i Toldetaten bør være ligestillede for Loven i den Forstand, at de, hvor de ere lige saa dygtige som andre, ogsaa maa kunne gøre Regning paa samme Avancement som de andre Medlemmer af Toldetaten. Vi mene altsaa, at Underofficererne bør have fuld Ligestilling i Henhold til Lovens Forudsætninger, selv om Toldetaten foretrækker Funktionærer, der have faaet hele deres Uddannelse i Toldetaten, fremfor Underofficerer, der have staaet 12 Aar i Hæren og i mange Tilfælde ikke møde med alle de Forudsætninger, man kunde ønske hos Toldassisterterne. Det skulde glæde mig, om den højtærede Minister vilde tiltræde Udvalgets Opfattelse angaaende Underofficerernes Ligestilling i Toldetaten med Kandidater og andre Funktionærer efter det Princip: „lige Dygtighed, samme Chancer“.

Der er endnu en Klasse Toldfunktionærer, som for øvrigt ikke vedkomme det foreliggende Forslag, men hvis Forhold fra flere Sider ere blevne omtalte her i Tinget, blandt andet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Trier), nemlig Rorsbetjentene. De fik for et Par Aar siden en Lønningsforbedring; men de have nogle flere Ønsker, som de ville sætte Pris paa at faa opfyldte. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke kan gøres noget for dem, ikke paa dette Forslag, men paa anden Maade, hvis Ministeren finder deres Ønsker berettigede.

Den næste af Udvalgets Ændringer angaar Bestemmelserne om Alderstillægene. Man har hidtil ikke ved Fastsættelsen af Alderstillægene regnet Toldassisterterne den Tid til gode, de have tjent som Medhjælpere, uagtet Medhjælperne udføre nøjagtig den samme Tjeneste som Toldassisterterne. Der er kun Forskel i Benævnelsen, ikke i Tjenesten og Arbejdet. Vi mene nu, at man bør hjælpe en Smule paa det ældre Personale ved at